Lietas arhīva Nr. C-0276-19/19
ECLI:LV:DAUT:2019:0621.C12164318.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Preiļos 2019.gada 21.jūnijā

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Stikāne
ar sekretāri A.Vilcāni,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **/pers. A/** prasībā pret **/pers. B/** par naudas summas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2018.gada 28.maijā Daugavpils tiesā ir saņemta /pers. A/ prasība pret /pers. B/ par naudas summas piedziņu.

Prasības pieteikumā ir norādīts, ka 2017.gada martā viņa paziņa - /pers. B/, kuru viņš pazīst jau ilgāk par desmit gadiem, piedāvāja nopirkt no viņa automašīnu Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kura bija reģistrēta uz viņa sievas /pers. C/ vārda. Automašīna viņam ļoti patika, jo bija labā tehniskā stāvoklī un tika labi uzturēta.

2017.gada 8. martā viņi ar atbildētāju noslēdza mutisku līgumu, kurā vienojās, ka automašīna tiek pārdota par 8000,00 *euro*, kuri viņam tiks samaksāti sekojoši: 4000, 00 *euro* tiks samaksāti mēneša laikā, tas ir līdz 2017.gada 8.aprīlim; 4000,00 *euro* tiks samaksāti līdz 2017.gada 8.jūlijam.

Atbildētājs pārliecināja viņu, ka nebūs problēmu ar samaksu, jo viņš pārdos savu automašīnu un veiks norēķinu.

2017.gada 8.martā Ceļu satiksmes drošības direkcijā: Kraujas ielā 3, Daugavpilī, viņi pārrakstīja automašīnu uz atbildētāja vārda.

Atbildētājs pirkuma maksu par pārdoto automašīnu uzsāka atgriezt viņam sekojoši: pēc 1,5 mēneša no automašīnas pārrakstīšanas dienas atbildētājs atbrauca pie viņa un atdeva daļu no pirkuma summas 1000,00 *euro* apmērā. Atbildētājs paskaidroja, ka pagaidām viņam nav izdevies pārdot viņam piederošo automašīnu, un piebilda, ka, galīgo norēķinu viņš veiks norunātajā laikā; nākošo automašīnas pirkuma maksas daļu 1000,00 *euro* atbildētājs atdeva 2017.gada jūnijā.

Viņš vairākkārt zvanīja atbildētājam, pieprasot veikt norēķinu atbilstoši panāktajai vienošanai. 2017.gada 1.augustā atbildētājs ieradās pie viņa un deva rakstisku parādzīmi, apliecinot, ka laika periodā no 2017.gada 1.augusta līdz 2017.gada 31.augustam atgriezīs naudas summu 6000,00 *euro* apmērā par nopirkto automašīnu Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/. Jau pēc parādzīmes sastādīšanas, atbildētājs atdeva vēl naudas summu 1000,00 *euro* apmērā, par ko viņš izdarīja atzīmi parādzīmē, paliekot parādā 5000,00 *euro*.

Izvērtējot visu situāciju un atbildētāja uzvedību, viņš nonāca pie secinājuma, ka atbildētāja rīcība satur krāpniecības pazīmes, tādēļ 2017.gada 30.decembrī vērsās ar iesniegumu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē, lūdzot saukt atbildētāju pie atbildības par krāpniecību.

2018.gada 18.janvārī saņēma no policijas lēmumu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu, jo /pers. B/ rīcībā nav krāpniecības un, ka minētais strīds ir jārisina civiltiesiskā kārtībā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 2002., 2004., 2005., 12012., 2021., 2027., 2033., 2035.pantu prasītājs lūdz: piedzīt no atbildētāja- /pers. B/, viņa labā naudas summu 5000,00 *euro* un atzīt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% gadā.

2018.gada 10.jūlijā atbildētājs /pers. B/ iesniedza tiesā rakstveida paskaidrojumus, kur norāda, ka 2017.gada martā viņš nopirka no prasītāja automašīnu HYUNDAI Santa Fe ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Ar prasītāju bija norunāts, ka automašīnas pirkuma cena ir 7000,00 *euro*, kura viņam bija jāsamaksā līdz 2017.gada augustā beigām. Negaidīti viņa mātei, /pers. D/, 2017.gada marta beigās konstatēja smagu slimību, un viņai steidzīgi bija nepieciešamas dārgas zāles, konsultācijas un izmeklējumi Rīgā. Tāpēc, 2017.gada martā viņš samaksāja prasītājam 1000,00 *euro*, paskaidrojot, ka sakarā ar mātes veselības stāvokli, nevar samaksāt lielāku naudas summu.

Viņš lūdza prasītāju pagarināt samaksas termiņu, ņemot vērā šo agrāk neparedzamo apstākli, bet prasītājs atteicās pagarināt parāda samaksas termiņu.

Prasītājs daudzreizēji zvanīja un prasīja samaksāt parādu.

Tad, jau 2017.gada augusta sākumā, prasītājs kārtējo reizi piezvanīja un pieprasīja samaksāt parādu un uzrakstīt parādzīmi ar samaksas termiņu līdz 2017.gada augusta beigām.

Pēc transportlīdzekļa pirkšanas viņa sieva /pers. E/ pārdeva savu automašīnu AUDI A3 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ par 3000,00 *euro* un šo naudas summu viņš atdeva prasītājam- 2017.gada augusta beigās 1000,00 *euro* un septembra sākumā 2000,00 *euro*.

Sakarā ar prasītāja iesniegumu policijā par iespējamu krāpšanu no viņa puses, viņš bija uzaicināts policijā paskaidrojumu sniegšanai, kur viņš apstiprināja parāda esamību tajā brīdī- 2018.gada janvārī 3000,00 *euro* apmērā un apsolīja tuvākajā laikā norēķināties ar prasītāju.

Viņš pārdeva savu automašīnu Reno Clio ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un 2018.gada februārī sievas māte uzdāvināja 1000,00 *euro*. Tādējādi, pēc savas automašīnas pārdošanas iegūto naudas summu, kā arī ar sievas mātes uzdāvināto naudas summu kopā 2500,00 *euro*, 2018.gada februārī viņš atdeva prasītājam.

Ņemot vērā teikto, viņš atzīst prasību daļēji, 500,00 *euro* apmērā, jo savas parādsaistības 6500,00 *euro* apmērā prasītājam viņš ir nokārtojis.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pārstāve /pers. F/ prasību uzturēja par summu 4500,00 *euro* un paskaidroja, ka nolīgtā pirkuma summa bija 8000,00 *euro*. Atbildētājs/pers. B/ šo summu samazinājis līdz 7000,00 *euro*. /pers. B/ uzdevums ir iesniegt tiesai pierādījumus par to, ka viņš izpildīja savas saistības. No parādzīmes redzams, ka uz 2017.gada 1.augustu parāda summa pusēm bija piefiksēta 6000,00 *euro*. Tajā pat dienā uz parādzīmes /pers. A/ ir piefiksējis, ka saņēmis 1000,00 *euro*. Kad pēc parādzīmes /pers. B/ nesaņēma atlikušo parāda summu 5000,00 *euro*, viņš griezās policijā, un tad nolēma paņemt atpakaļ savu transportlīdzekli, jo pašā sākumā, kā nodrošinājumu, /pers. B/ bija atstājis transportlīdzekļa otro atslēgu komplektu, lai jebkurā brīdī paņemtu mašīnu atpakaļ. Parādzīme pastāv un neviens ne vienu reizi, ne tiesas procesa gaitā, ne pirms tiesas, ne vēršoties policijā par transportlīdzekļa atgriešanu, nekad neprasīja parādzīmes atgriešanu, vai piezīmes izdarīšanas uz parādzīmes. 500,00 *euro* bija saņemti pirms iepriekšējās

tiesas sēdes.

Trešās personas /pers. C/ pārstāve /pers. I/ tiesas sēdē paskaidroja, ka parādzīme nebija sastādīta uzreiz. /pers. C/, kura juridiski skaitījās šīs automašīnas īpašniece, noteica automašīnas summu. Parakstot parādzīmi, atbildētājs atzīst, ka uz 2017.gada 1.augustu parāds bija 6000,00 *euro*, no tā arī jāvadās. Uz 2017.gada 1.augustu viņš ir veicis maksājumus par mašīnu 3000,00 *euro* apmērā. Tas arī sakrīt ar lietas faktiskajiem apstākļiem.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. B/ pārstāvis /pers. J/ prasību neatzina un paskaidroja, ka transportlīdzekļa HYUNDAI Santa Fe, pirkuma cena bija 7000,00 *euro*. 2007. gada martā atbildētājs prasītājam ir samaksājis 1000,00 *euro* divās daļās. Pēc transportlīdzekļa pirkšanas atbildētāja sieva pārdeva savu automašīnu Audi A3 par 3000,00 *euro*, un šo naudas summu atbildētājs 2017.gada augusta beigās-1000,00 *euro* un septembra beigās 2000,00 *euro* atdeva. 2018.gada februārī atbildētājs atdeva prasītājam naudas summu 2500,00 *euro* apmērā. Tādējādi līdz prasības celšanai tiesā, atbildētājs nokārtoja savas parādsaistības 6500,00 *euro* apmērā. Atlikums 500,00 *euro* bija samaksāts pirms tiesas sēdes. Tādējādi uz doto brīdi atbildētājs ir pilnīgi nokārtojis savas parādsaistības pret prasītāju. Tāpēc prasība ir noraidāma, kā nepamatota.Visi norēķini notika skaidrā naudā. Atbildētājs diemžēl nav pieprasījis izdarīt kādu atzīmi, vai kaut kādā citā veidā apstiprināt skaidras naudas nodošanas faktu.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies tiesas sēdē pušu sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, noklausījusies liecinieku sniegtās liecības tiesas sēdē atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Starp pusēm nav strīda par to, ka 2017.gada 8.martā /pers. B/ iegādājās no /pers. A/ automašīnu Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, un veica automašīnas reģistrāciju CSDD.

Pušu sniegtie paskaidrojumi un lietas materiāli apstiprina, ka automašīnas pirkuma maksu atbildētājs nevarēja uzreiz samaksāt.

Tiesa ņem vērā, ka uz 2017.gada 1.augustu atlikusī pirkuma maksa par automašīnu sastādīja 6000,00 *euro*, ko atbildētājs apņēmās samaksāt līdz 2017.gada 31.augustam un, ko pierāda /pers. B/ paraksts par to.

Kā redzams, tad prasītājs /pers. A/ ir saņēmis no atbildētāja 1000,00 *euro*, ko pierāda /pers. A/ paraksts par šīs summas saņemšanu.

2018.gada 25.oktobrī /pers. B/ ir pārskaitījis /pers. A/ 500,00 *euro*, ko pierāda rīkojums skaidras naudas iemaksai no 2018.gada 25.oktobra.

Līdz ar to atlikusī summa par automašīnas iegādi, kas jāmaksā, ir 4500,00 *euro*, ko arī prasa prasītājs piedzīt no atbildētāja.

Tiesa ņem vērā, ka Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tiesa ņem vērā, ka lietas izskatīšanas gaitā netika gūti pierādījumi par to, ka atbildētājs būtu samaksājis prasītājam atlikušo summu par automašīnu.

Tiesa atzīst, ka automašīnas pirkuma summai 7000,00 *euro*, kā to norāda atbildētājs, vai 8000,00 *euro*, kā to norāda prasītājs, nav nozīmes, izskatot šo lietu par atlikušā parāda piedziņu, jo kā redzams, uz 2017.gada 1.augustu atbildētāja parāds prasītājam sastādīja 6000,00 *euro*, ko apliecina atbildētāja paraksts.

Lietas materiāli apliecina, ka 2018.gada 18.janvārī Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākais inspektors pieņēma lēmumu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu pēc /pers. A/ 2017.gada 30.decembra iesnieguma par to, ka 2017.gadā viņš noslēdzis mutisku līgumu ar /pers. B/ par automašīnas pirkšanu un 2017.gada martā automašīna Ceļu satiksmes drošības direkcijā tika pāreģistrēta uz /pers. B/ vārda, kurš apņēmās maksāt par automašīnu, bet nav samaksāts, tāpēc viņš uzskata, ka /pers. B/ viņu apkrāpa.

Lēmumā norādīts, ka /pers. B/ paskaidroja, ka viņš apsolījis, ka naudu samaksās pusgada laikā, taču radās grūtības un to nevarēja izdarīt, viņš neatsakās no palikušās summas izmaksas un apsolās visu naudu samaksāt. Līdz ar to strīds starp pusēm ir risināms Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, jo nav noticis noziedzīgs nodarījums.

Pēc lietas materiālos esošā /pers. B/ 2018.gada 17.janvāra paskaidrojuma policijai redzams, ka viņš pats atzīst, ka 2017.gada augustā viņš uzrakstīja parādzīmi, ka ir parādā /pers. A/ 6000,00 *euro* un līdz tam jau bija viņam samaksājis 2000,00 *euro*, un parādzīmes rakstīšanas dienā vēl samaksāja 1000,00 *euro*, un tas arī apstiprinās ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Par pārējo naudas maksāšanu, ko norāda atbildētājs, izņemot 2018.gada 25.oktobrī veikto pārskaitījumu 500,00 *euro*, lietā nav gūti pierādījumi.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Kvīti var izrakstīt vai nu uz paša parāda akta, ja tāds ir, vai atsevišķi.

Liecinieks/pers. L/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka viņa dēls /pers. B/ nopirka no /pers. A/ automašīnu. Saruna bija, ka šīs mašīnas vērtība 7000,00 *euro*, kad viņš ar dēlu bija pie /pers. A/ mājās. Pēc tam dēls ar /pers. A/ visu sarunāja un brauca pārreģistrēt automašīnu. Par samaksas kārtību zina, kad viņš ar dēlu aizbrauca pie /pers. A/ 2018.gadā, kad dēlam vajadzēja atdot /pers.A/ par mašīnu naudu 2000,00 *euro*, bet datumu neatceras, kad tas bija. Dēls paņēma naudu ar aploksni un aizgāja pie /pers.A/ atdot naudu, bet viņš pats klāt nebija.Dēlam bija 2 automašīnas Audi, kuras viņš pārdeva. Nauda bija ielikta aploksnē, bet viņš naudu neskaitīja, tikai redzēja, ka aploksnē ir daudz naudas. Viņš to neredzēja, kā dēls nodeva aploksni /pers.A/. Savu mašīnu pagājušajā gadā viņš remontēja pie /pers.A/ mājās garāžā, un bija tāds gadījums, ka/pers.A/ ar viņu nesasveicinājās.

Liecinieke/pers. E/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka vīrs pateica, ka viņš grib pirkt mašīnu no /pers. A/, kurš nodarbojas ar mašīnu tirgošanu, un pats piedāvāja vīram šo mašīnu par 7000,00 *euro*. 2017.gada 8.martā viņi mašīnu pārreģistrēja. Viņa pati arī bija CSDD. /pers.B/tika noformēts dokumentos, kā mašīnas īpašnieks, viņa- kā turētāja. Par automašīnu 500,00 *euro* viņi atdeva martā, tad pēc 2 dienām vēl atdeva 500,00 *euro*. Sakarā ar vīramātes /pers. D/ slimību, vīrs informēja /pers. A/, ka mēneša laikā, kā bija norunāts, samaksāt nevarēs. Viņi nolēma pārdot automašīnu Audi A3, lai dzēstu parādus. Vīrs augusta mēnesī uzrakstīja parādzīmi. Augusta beigās viņi /pers. A/ atdeva 1000,00 *euro*, 2017.gada 2.septembrī vēl atdeva 2000,00 *euro*, par ko vajadzēja parādīties ierakstam parādzīmē, bet tāda ieraksta nav. Palika nesamaksāti 3000,00 *euro*. 24. vai 25.decembrī viņa ieraudzīja, ka nav automašīnas, un uzreiz izsauca policiju. Pēc tam noskaidrojās, ka pie mašīnas pazušanas ir vainīgs /pers. A/. Pēc šī gadījuma ar mašīnas zādzību, /pers. A/ sāka rakstīt par viņiem policijai par parāda piedziņu. No kurienes radās 5000,00 *euro*, nav saprotams. Lai novērstu konfliktu, viņi pārdeva savu automašīnu Renault Clio par 2500,00 *euro*. Un viņas mamma iedeva 1000,00 *euro*. Viņa šo naudu ielika aploksnē un iedeva vīram, lai brauc sarunāt ar /pers. A/ un atdod naudu, lai varētu paņemt parādzīmi no viņa. Vīrs aizbrauca ar savu tēvu pie /pers. A/ atdot naudu. Vīrs atbraucis teica, ka /pers. A/ parādzīmi nevēlas atdot tāpēc, ka pret viņu ir ierosināta krimināllieta pēc viņu iesnieguma policijai par mašīnas zādzību.Pati klāt pie naudas atdošanas /pers. A/ viņa nebija. Uz 2017.gada 1.augustu parāds bija 6000,00 *euro*. Nekāds dokuments ar parakstiem, kas apstiprinātu par naudas atdošanu /pers. A/ netika sastādīts, jo viņi uzticējās /pers. A/.

Tiesa ņem vērā, ka norādītās liecinieku /pers. L/ un /pers. E/ liecības nepierāda, ka naudu un kādā summā, un kad atbildētājs atdeva /pers. A/, jo liecinieki to nevar apstiprināt, jo viņi paši naudas nodošanu neredzēja, viņi nebija klāt, ko paši liecināja tiesas sēdē.

Liecinieks/pers. P/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada marta mēnesī vakarpusē, viņš atradās pie kaimiņa /pers. A/ garāžā. Tā sanāca, ka tajā laikā garāžā bija mašīna Hyundai Santana Fe pelēkā krāsā uz pārdošanu un atnāca pircēji. Vēlāk viņš uzzināja, ka tas bija /pers. B/ ar sievu, kurus viņš nepazina. Viņu starpā bija saruna par automašīnas pārdošanu. Viņi skatījās mašīnu, sēdās mašīnā, un saruna bija, ka mašīnas cena 8000,00 *euro*. Viņš saprata, ka viņi mašīnu gribēja nopirkt uz nomaksu. 2017.gada rudenī, oktobra mēnesī /pers. A/ viņam teica, ka ir problēmas ar /pers. B/, ka viņš

nemaksā par mašīnu. Viņš viņam, kā bijušajam policijas darbiniekam, uzprasīja, ko darīt. Viņš ieteica piezvanīt /pers. B/, ko /pers. A/ viņa klātbūtnē arī izdarīja. Saruna notika krievu valodā un telefons bija ieslēgts uz skaļo režīmu. /pers. A/ prasīja /pers. B/, kad viņš atdos naudu 5000 *euro*. /pers. B/ teica, ka naudas viņam nav, un /pers. B/ teica viņam, darīt ar mašīnu, ko gribēt, un telefonu atslēdza. Viņam ir zināms, ka /pers. B/ naudu vēl nav atdevis.

Liecinieks /pers.R/liecībās tiesas sēdē liecināja, ka viņam ir savs autoserviss, tāpēc viņš daudz kontaktējas ar /pers.A/. Automašīnu Hyundai Santa Fe, kura tika pārdota, viņi kopā ar /pers. A/ remontēja. Tad /pers. A/ piedāvāja šo mašīnu nopirkt pa 8000,00 *euro*. Kad bija pagājis kāds laiks, /pers. A/ pateica, ka mašīnu pārdeva /pers.B/ pa 8000,00 *euro* uz nomaksu. Automašīna bija ļoti ideālā tehniskā stāvoklī, jo mašīnai viss bija nomainīts. Vēlāk pie viņa, bet ne pie /pers. A/, uz servisu atbrauca /pers. B/, kuram vajadzēja aizmugures lukturi. /pers. A/ viņam pateica, ka /pers. B/ viņam nemaksā naudu. Tad bija situācija ar /pers.L/, /pers. B/ tēvu. 2018.gada maijā, atbrauca /pers.L/- /pers. B/ tēvs, iegāja servisā, ieraudzīja /pers. A/, pienāca klāt pie /pers.A/ un sniedza roku, bet /pers. A/ roku nedeva, bet pateica, lai atdod naudu. /pers. L/ teica, ka tā nav viņa vaina. Kad /pers. L/ aizgāja prom, tad /pers. A/ pateica, ka /pers. B/ nav vēl atdevis naudu 5000,00 *euro*. Pagāja pāris nedēļas un pie viņa atbrauca /pers. L/ uz remontu, viņš viņam atteica remontēt mašīnu, un paskaidroja, ka zina viņu situāciju ar /pers. A/, ka negrib nokļūt tādā pat situācijā. Viņš tad pateica, ka 5000,00 *euro* nav 500,00 *euro*, un ka to uzreiz nevar atdot.

Šīs liecinieku /pers. P/ un /pers. R/ liecības tiesas sēdē apstiprina faktu, ka /pers. B/ iegādājās automašīnu no /pers. A/, ka uzreiz pirkuma maksu nevarēja samaksāt, un ka ir palicis nesamaksāts parāds.

Civillikuma 1841.panta pirmā daļa nosaka, ka kreditoram samaksu saņemot jāatdod parādniekam parāda akts, ja tāds ir.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs nav cēlis tiesā prasību par parādzīmes atdošanu, ja /pers. A/ ir attiecies to atdot.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma un no /pers. B/ par labu /pers. A/ ir piedzenams parāds par nopirkto automašīnu Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 4500,00 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja /pers. B/ par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi- valsts nodeva 140,00 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,27 *euro*.

Kā arī, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas pārsniedz prasītāja pirms prasības celšanas iemaksāto 5,27 *euro* apmēru, tas ir,- 1,89 *euro* (kopējie izdevumi- 7,16 *euro*), un atlikusī valsts nodeva 364,64 *euro*, no kuras iemaksas prasītājs bija atbrīvots.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildes dienai.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, kas nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Ar Daugavpils tiesas tiesnese s 2018.gada 4.jūnija lēmumu ir nolemts apmierināt /pers. A/ pieteikumu par prasības nodrošināšanu- ierakstīt zemesgrāmatā ķīlas tiesības atzīmi uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, piederošo nekustamo īpašumu- dzīvokli Nr./numurs/, kas izvietots pēc adreses /adrese A/, ar kadastra Nr. /numurs A/, Daugavpils pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /numurs B/

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka prasība ir apmierināma, tiesa uzskata, ka prasības nodrošinājums jāsaglabā līdz sprieduma izpildei. Apstākļi, kas bija par pamatu prasības nodrošināšanai, nav mainījušies, līdz ar to nav tiesiska pamata prasības nodrošinājuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.,15., 37., 41., 97.,190., 195., 204.[1] pantu, tiesa,

nosprieda:

Prasību apmierināt pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, parādu par automašīnu Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 4500,00 *euro* (četri tūkstoši pieci simti *euro*), valsts nodevu 140,00 *euro* (viens simts četrdesmit *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,27 *euro* (pieci *euro* un 27 *centi*), kopā 4645,27 *euro* (četri tūkstoši seši simti četrdesmit pieci *euro* un 27 *centi*).

Noteikt tiesības /pers. A/, personas kods /personas kods/, saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% no simta gadā no parāda 4500,00 *euro* (četri tūkstoši pieci simti *euro*), līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Labprātīgi samaksātos vai piespiedu kārtā piedzītos naudas līdzekļus ieskaitīt /pers. A/ norēķinu kontā Nr. /konta numurs/A/S "Swedbank".

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,89 *euro* (viens *euro* 89 *centi*), kas jāieskaita Tiesu administrācijai, NMR 90001672316, reģistrācijas Nr.LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: kods 21499.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 364,64 *euro* (trīs simti sešdesmit četri *euro* un 64 *centi*), kas jāieskaita Valsts kasei, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22.

Noteikt atbildētājam termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Prasības nodrošinājumu saglabāt līdz sprieduma izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas un pieejamības dienas Daugavpils tiesas kancelejā- 2019.gada 21.jūnija, apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnese (paraksts) A.Stikāne